

ಕುಟುಂಬ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಚಿತ್ರಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುವಂತಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಗತಿ ಏನು?

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಾಹಕ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ ಹುಟ್ಟುವಂಥದ್ದು. ಇದನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದರೆ 'ಪುಷ್ಪ' ಸಿನಿಮಾವನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. 'ಪುಷ್ಪ'ವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಬ್ ಮಾಡಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆ ಎಲ್ಲ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮಾತಿದು. ಸಿನಿಮಾದ ವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. 'ಪುಷ್ಪ' ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಕ್ಲೋಸ್ ಅಪ್ ಶಾಟ್‌ಗಳು ತುಂಬ ಕಡಿಮೆ. ಇದ್ದಾಗಲೂ ನಟರು ತುಟಿಯನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ಮಾತಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆ ನಟನ ಮಾತು, ತುಟಿ ಚಲನೆ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ, ಹಿಂದಿ, ಮಲಯಾಳಂ ಹೀಗೆ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಒಗ್ಗಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಟಿಯನ್ನು ಚಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಶೂಟ್ ಮಾಡುವುದಂತೂ ಬಜೆಟ್ಟಿನ ಹೊರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರುವುದನ್ನು ಅಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸುವುದು ಸುಲಭದ ದಾರಿ. ಈಗಿನ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದೂ ಅದೇ. ಹಾಗಾದರೆ ಈಗಿನ ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಗುರುತು ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇಂದಲ್ಲಾ ನಾಳೆ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಎದುರಾಗುತ್ತಿರುವ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಈ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣ ವ್ಯಾಧಿ ನಾಳೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ನಿವಾರಣೆ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಬರೀ ಭಾಷೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇಡೀ ಪುಷ್ಪ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಾಗ ಯಾವುದು ಎಂಬುದರ ಗುರುತು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಗುರುತುಗಳು, ತೆಲುಗು

ಮಹೇಶ್ ಬಾಬು ಅಭಿನಯದ ಮೊದಲ ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾ ಉದಯ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ

ಭಾಷೆಯ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅತ್ಯಂತ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಫೇಮಿನ ಹೊರಗಿಡಲಾಗಿದೆ. ಸಿನಿಮಾ ಎಂಬುದು ಬರೀ ರಂಜನೆಯ ಸರಕು ಎಂದಷ್ಟೇ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಗಣ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಭಾಷೆ ಎಂಬುದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂಚಯ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಗುರುತು ಎಂದು ಅರಿವಿರುವವರಿಗೆ ಈ ಬಹುಭಾಷಾ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣದ ಅಪಾಯದ ಮುನ್ನೂಚನೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಆಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ಕೇಂದ್ರಿತ, ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಪೋಷಿತ ಸಂಚಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತನ್ನ ನೆಲದ, ಭಾಷೆಯ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಕ್ರನಾಗಿ ನಿಂತವನ ಮೇಲೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೇರುವುದು ಅತಿ ಸುಲಭವಲ್ಲವೇ?

ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲವು ಟಿವಿ ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವು ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತಿವೆ!

ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಮುನ್ನಲೆಗೆ ಇವಿಷ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳೂ, ಪರಿಣಾಮಗಳೂ ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಕುತೂಹಲವನ್ನೂ ಚಿತ್ರರಂಗವಾಗಲಿ, ಸಿನಿಮಾಪ್ರೇಮಿ ವಿಮರ್ಶಕರಾಗಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರುವಂತಿದೆ. ಇನ್ನು 'ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಬರಲಿ ಬಿಡಿ, ಕಾಂಪಿಟೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗಲೇ ನಮ್ಮವರು ಒಳ್ಳೆ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡ್ತಾರೆ' ಎನ್ನುವವರೂ ಈಗ ಈ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಿದೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವೇನೋ. ಆದರೆ ಆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಅಪ್ಪಟ ಕನ್ನಡದ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನೇ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾರದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಹುದಾದ ಅಪಾಯದ ಕುರಿತು ಅವರಿನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಅಪಾಯಗಳು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಸಿನಿಮಾಗಳು ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬೀಸುಗಾಲು ಇಟ್ಟಿರುವುದಂತೂ ವಾಸ್ತವ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಸೂಚನೆಯನ್ನೂ ಅದು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. 'ಪುಷ್ಪ' ಸಿನಿಮಾಡ್ದೇ ಒಂದು ಡೈಲಾಗ್ ಅನ್ನು ತುಸು ಬದಲಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, 'ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಫ್ಲವರ್ ಅಂದ್ರೊಂಡ್ರಾ? ಅದು ಫೈರ್!'. ಮತ್ತೆ ಆ ಫೈರ್ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಉರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. 'ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಕಿಚ್ಚು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಸುಡುವುದಲ್ಲದೆ ನೆರೆಮನೆಯ ಸುಡುವುದೇ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ'

